

selskab, berøres ikke af E1's køb af E2's ejerandele i selskabet, medmindre denne overdragelse i sig selv er omfattet af stk. 2, eksempelvis fordi den bestemmede indflydelse i det fusionerede selskab skifter.

Et andet eksempel kunne være, at sammenlægningen af de to selskaber, A og B, i stedet gennemføres i form af en såkaldt aktieombytning, således at ejeren af B, E2, indskyder sine ejerandele i B i det andet selskab, A, mod til gengæld at modtage ejerandele i A, som herefter er ejet af sin oprindelige ejer, E1, og B's oprindelige ejer, E2. A ejer nu dels sine oprindelige direkte eller indirekte ejerandele i et distributionselskab og dels de af E2 indskudte ejerandele i B, som ligeledes fortsat besidder direkte eller indirekte ejerandele i et distributionselskab. Såfremt den oprindelige ejer af B herefter foretager en afståelse af de modtagne ejerandele i A, vil dette, for så vidt angår de af A og dermed også de af B direkte eller indirekte ejede distributionsandele, udgøre et ejerskifte efter stk. 2, hvis en af situationerne anført i stk. 2, nr. 1)-3) er opfyldt. Såfremt afståelsespligten ikke allerede måtte være udløst på dette grundlag, vil det efter det foreslåede stk. 5, 3. punktum skulle vurderes, om en tilsvarende afståelse af E2's ejerandele i B på tidspunktet inden omstruktureringen ville have udgjort ejerskifte efter stk. 2. Såfremt dette er tilfældet, følger det af stk. 5, 3. punktum, at overdragelsen i forhold til de af B direkte eller indirekte ejede distributionsandele udgør ejerskifte efter stk. 2.

Som eksemplerne illustrerer, må der således ved hver enkelt afståelse af indirekte ejerandele i distributionselskaber foretages en vurdering af, om en tilsvarende afståelse gennemført før en eller flere selskabsmæssige omstruktureringer omfattet af stk. 5, 1. punktum ville have udløst afståelsespligt efter stk. 2. I så fald betragtes afståelsen som omfattet af stk. 2 med de konsekvenser, som en sådan afståelse ville have haft før de pågældende selskabsmæssige omstruktureringer.

Det foreslåede *stk. 6* er en videreførelse af anden del af den gældende *stk. 4*. Ændringen af henvisningen skyldes den ændrede opbygning af bestemmelsen.

Stk. 7 er en videreførelse af det gældende *stk. 3*. Der skal dog, som konsekvens af ændringen af *stk. 2*, også ske underretning, når en ejer alene eller i forening med andre mister bestemmende indflydelse i et selskab, der direkte eller indirekte besidder distributionsandele. Underretningspligten vedrører som i dag alene de tilfælde, hvor transaktionen medfører, at ejerselskabet skal afstå distributionsandele til staten. Dette præciseres i 3. punktum. Måtte et selskab være i tvivl om, hvorvidt en transaktion er omfattet af en undtagelses-

bestemmelse eller ej, bør selskabet straks rette henvendelse til transport- og energiministeren, som herefter vil foretage en vurdering af konsekvenserne af transaktionen.

Det anføres endvidere i sidste punktum, at der ved underretning efter *stk. 7* forstås en særskilt skriftlig meddelelse om, at der er sket ejerskifte i selskaber, der direkte eller indirekte ejer distributionsandele, med udtrykkelig henvisning til den begivenhed, som har udløst pligt til afståelse af distributionsandele efter *stk. 2*. Der vil således f.eks. ikke være tale om en underretning efter bestemmelserne, hvis oplysninger om en overdragelse blot indgår i en anden sammenhæng, som f.eks. en ansøgning om tilladelse til bevilingsoverdragelse i medfør af naturgasforsyningslovens § 32.

Med forslaget om ændring af *stk. 8* foreslås udtrykkeligt fastsat, at det er transport- og energiministeren, der træffer afgørelse om pligt til afståelse. Dette er allerede forudsat i det gældende *stk. 7*, hvorefter det er transport- og energiministeren, der fører tilsyn med overholdelsen af bestemmelserne.

Med den nye bestemmelse klargøres imidlertid af retssikkerhedsmæssige hensyn, at det er ministeren, der træffer afgørelse i alle tilfælde af pligtsmæssig afståelse, det vil sige, både når der foreligger en klar underretning i medfør af det foreslåede *stk. 7*, og når transport- og energiministeren som led i sit tilsyn med bestemmelserne bliver opmærksom på forhold, som bevirker, at der skal ske afståelse i henhold til *stk. 1* eller *2*.

Dette betyder også, at underretning efter det foreslåede *stk. 7*, i modsætning til underretning efter det foreslåede *stk. 1, 2. punktum* om frivillige afståelser, fortsat vil skulle ske til transport- og energiministeren. Ministerens afgørelse om afståelsespligt vil kunne indbringes for Energiklagenævnet, jf. naturgasforsyningslovens § 51.

Herudover foreslås bestemmelsen ændret for så vidt angår 3 måneders fristen, idet det ikke findes hensigtsmæssigt, at der foreligger en bestemt frist for Energinet.dk's opfyldelse af købepligten. Den nuværende 3 måneders frist er indsat for at give selskaberne sikkerhed for en hurtig overtagelse af distributionsnet eller distributionsandele. Dette formål vil fortsat kunne varetages, når Energinet.dk skal overtage distributionsnet og distributionsandele uden ugrundet ophold.

En fast tidsfrist kan vise sig vanskelig at overholde i praksis. Dette skyldes dels, at der er tale om forhandlinger mellem to parter, dels at Taksationskommissionen eventuelt vil skulle inddrages i henhold til det foreslåede *stk. 9*, som bl.a. viderefører *stk. 6*. Taksati-